

תأليف: جون موث
 رسوم: جون موث
 הוצאה
 الفئة العمرية: الصف الثاني

نشاط مع الأهل

- نتحدث معاً حول تصرف الصبي في القصة. لماذا ساعد الباندا وصغيرها؟ هل يحدث معنا أحياناً أننا نساعد آخرين حتى لو كانوا غرباء عنا؟ لماذا؟
- كيف نجيب في عائلتنا على أسئلة نكولاي الثلاثة؟ من الممتع أن يجري طفلنا استفتاءً صغيراً في العائلة يحفز حواراً بين أفرادها.
- نصمم مع طفلنا "علبة أسئلة" صغيرة، ونطلب من كل فرد في العائلة أن يكتب على قصاصة ورق ثلاثة أسئلة تهمه، ويضعها في العلبة. وفيما يشبه طقساً عائلياً يومياً، نخرج قصاصة واحدة ونقترح إجاباتنا نحن على السؤال، ومصادر إجابات يمكن أن يستعين بها صاحب السؤال.
- نتحدث مع طفلنا حول السلوكيات التي تجعله إنساناً جيداً، ونستذكر أعمالاً قام أو يقوم بها تدعم ذلك.
- تنتهي القصة بجملة "ولهذا نحن هنا". نتحدث عن معنى الجملة: ما القصد بهنا؟ ولأجل ماذا نحن هنا؟
- يمتاز الكتاب برسوماته المائية، وتعكس تأثر الرسّام بتقنيات الرّسم الشّائعة في الشّرق الأقصى، وفي اليابان تحديداً، التي تُفرد مساحات مفتوحة في اللوحة للطبيعة مُقابل صغر حجم الشّخصيات والأغراض. يُمكن أن يحاول طفلنا رسم مشهد البحر في صفحة 13 باستخدام ألوان مائية، ويضيف عناصر أخرى للمشهد.

- אִפְקָר לַדְּמִיג הַכִּתָּב בַּיַּסְּפֵי
- יִמְכֵּן אֲנִי נִמְהֵד לְקִרְאָה הַקְּסֵה בְּשׂוֹאֵל לְתִלְמִיד: מָה מְעֵנִי "אֲנִי נִתְעַלֵּם דְּרִסָּא"? וְנִשְׁגְּעֵהֶם עַל מִשְׂרָכָה חִבְרָת עָשׂוּהָ, וְכָאן בִּיְהִי עֵבֶרָה אוֹ דְּרִסָּא.
 - נִקְרָא מֵעַל הַיַּסְּפָה הָאוּלָּי, וְנִדְעוּ הַתִּלְמִיד יְלִי אִיְתְּרָח שְׂפָת תַּגְּעַל מִן שִׁחְסָא מָה "בְּיָדָא", וְנִשְׁגְּעֵהֶם אֲנִי יִפְקְרוּ וְיִתְבַּעֵר סְלוּכֵי עַן כָּל שְׂפָה (מָה מְעֵנִי אֲנִי תִּכּוֹן לְטִיפָא מִתְּלָא?)
 - בְּעַד קִרְאָה הַקְּסֵה, נִסְתַּזְכֵּר מֵעַל הַתִּלְמִיד עֵמֶל הַחֵיֶר הַלְּזִי פְעֵלֵה נִכּוּלָּי. מָה זָא יִקּוּל לָנָה עֵמֶלֵה עַן אֲפֻזֵּל הָאוּקָת לְקִיָּאָם בְּעֵמֶל מָה, וְאִהֵם שִׁחְסָא, וְאִהֵם עֵמֶל נִקּוּם בֵּה?
 - נִשְׁגְּעֵ הַתִּלְמִיד עַל כְּתָבֵה נִסְּבִיר עַן עֵמֶל בְּיָדָא מָה בֵּה, וּמִשְׂרָכְתֵּה בַּיַּסְּפֵי. יִמְכֵּן אֲנִי נִלְסַק הַנְּסוּכָא עַל לוחֵה כְּבִירָה וְנִעֲרֻזְהָ בַּיַּסְּפֵי אֲחַד מְמָרָת הַמְּדֻרְסָה.
 - יִתְיַח הַנְּסֵב חוֹרָא מֵעַל הַתִּלְמִיד חוּל הַמְּשָׁעֵר. יִמְכֵּן אֲנִי נִעַדָּ גִדּוּלָא יִשְׁמַל כְּמִלָּא מִתְּלָא: – שְׁעֵר נִכּוּלָּי בַּלְּהִשָּׁה עַנְדָּמָה.... – שְׁעֵר נִכּוּלָּי בַּלְּרֻזָּא עַנְדָּמָה....
 - זֶה מְנַסֵּב לְחִדִּיח מֵעַל הַתִּלְמִיד עַן מְגוּעָת בַּיַּסְּפֵי מְגַתְּעָנָה תִּקּוּם בְּעֵמֶל חֵיֶרִיָּה, וְקַד נִרְגַּב בְּדַעוּה נָשִׁיח בַּיַּסְּפֵי אֲחַדִּי זֶה הַגְּמִיעִיָּת לִיְתַחֲדָת מֵעַל הַתִּלְמִיד. מִן הַמְּטֵרִי אִיְזָא אֲנִי יִפְקֵר הַתִּלְמִיד בְּעֵמֶל בְּיָדָא יִקּוּמוֹן בֵּה כְּמְגוּעָה דָּאֲחַל גִּדְּרָאן הַמְּדֻרְסָה, מִתְּלָא הַקִּיָּאָם בְּפִעְלִיָּת מֵעַל אֲפֻזֵּל אֲשַׁגְּרָא, אוֹ תִּזְיִין גִּדְּרָא בַּיַּסְּפֵי הַמְּדֻרְסָה, אוֹ תִּנְזִיפ הַסָּחָה בַּיַּסְּפֵי יוֹם מְעִין.
 - תִּתְמַיֵּז רְסוּמָת הַכִּתָּב בַּיַּסְּפֵי אֲלוֹאן מַאֲיָה, תִּעֲקֵס תִּאֲזֵר הַרְּסָאָם בְּאִסְלוּב הַרְּסָם בַּיַּסְּפֵי הַשְּׂרִק הָאֲקֻסִּי, חֲסָה הַיָּפָאן. יִפְרַד זֶה הָאִסְלוּב מְכָאָן וְאִסְעָא לְטִיבֵיעָה מְקַבֵּל שְׁגֵר חֲגֵם הַשְּׁחֻסִּיָּת. יִמְכֵּן אֲנִי נִעֲרֻז אִמָּם הַתִּלְמִיד נְמַזֵּג לְזֶה הָאִסְלוּב, וְנִדְעוּהֶם יְלִי הַרְּסָם בַּיַּסְּפֵי אֲלוֹאן הַמַּאֲיָה.